

Konečně vydat seznamy gestapáků ! Zabíjení po německu III

Z činnosti Historicko dokumentační komise ÚV ČSBS

Není to tak dávno co česká společnost byla obohacena o rozsáhlé seznamy StB a jejich spolupracovníků. Následky jsou známy. Česká společnost se – jako vždy - rozpoltila na nesmiřitelné tábory obhájců a odpůrců. Byl vydán lustrační zákon, platný dodnes. Následkem mnoha mediálních kauz byla obviněna řada nevinných, byly zostuzeny tisíce lidí, stovky lidí byly skandalizovány – řada z nich neoprávněně, což se prokázalo až po letech, řadu z nich senzacechtivý tisk dodnes neočistil, někteří lidé dokonce spáchali sebevraždy. Pravda, čtvrtpravda, i dokonalá lež perfektně smíchány učinily, co učinily.

V této souvislosti je alarmující, že tatáž česká společnost se dodnes nedokázala vypořádat s předchozí nacistickou minulostí a jejím neslýchaným terorem, který dnes média soustavně selhávají a zamlčují. Jestliže vyšly v několikerém vydání seznamy StB – a dokonce se s nimi veřejně pracuje ! - my odbojáři jsme již dávno měli žádat, aby stejně bylo naloženo se seznamy protektorátního gestapa. Že „nic takového neexistuje“ ? Že „se to nedochovalo“ ? Že „to nelze dohledat“ ? Opak je pravdou. Je tristní, když okresní odbojáři musí připomínat renomovaným přednostům ústavu pro zkoumání totalitních režimů, že takové seznamy existují. A mohou jim například ocitovat jeden ze zdrojů : „Seznam příslušníků gestapa v Čechách a na Moravě. Ministerstvo vnitra. K čís. Z-II -3065-28/2-46.“ Jak říká spisová značka, seznam pochází z roku 1946, tudíž je to seznam značně autentický, byť zajisté neúplný. Přesto tento seznam obsahuje rovných 5861 jmen gestapáků a zaměstnanců gestap protektorátu evidovaných k rokům 1945-1946. Slovy je evidován rovný pětitisíciosmistýšedesátý a první gestapák. **Vzniká otázka – proč doposud nebyl po dvacetiletí demokracie a svobody tisku zveřejněn alespoň tento první seznam v tomto směru ?** A to nehovoříme o speciálních seznamech jednotlivých gestap, které se v mnoha případech zcela jistě dochovaly – a když ne u nás, tak v bývalých říšských archivech zajisté. Otázka platí zvláště novému řediteli Ústavu pro zkoumání totalitních režimů. Tak do toho, vážený pane řediteli Hermanne. Zveřejňte, publikujte ! Ať to zase za Váš ústav neudělá nějaký nový novinář Cibulka. A ať si odbojáři stále nemusejí klást otázku – co pro nás občany daňové poplatníky ten ústav vlastně dělá v oboru zkoumání nacistické totality ? Stále „velké nic“ ? *Skutečnost, že ústav pro zkoumání totalitních režimů až doposud nic takového neučinil, je vysvědčením hrubé nedbalosti v tomto směru bádání. Žádné výmluvy v tomto smyslu neobstojí.* Jako autoru této kritiky je mi jasné, že se nyní pohnou nejružnější vysvětlování, že „ústav nemá potřebné kapacity“, že, „není technicky

zajištěn ke zkoumání nacistických archivů“, atd.atd. To nás odbojáře a pozůstalé po obětech nacismu ale vůbec nezajímá. Jestliže tento ústav byl zřízen za peníze daňových poplatníků, poplatníci mají právo vyžadovat příslušnou práci. Ústav si má za státní peníze příslušné podmínky k práci zajistit sám. Tak jako všude v civilizované demokracii. Že už dávno se měl ústav zabývat masakry Čechů koncem roku 1945 je snad pravda hodná matematického axiómu. Ani tak zásadní věc ústav samozřejmě doposud vůbec nesplnil. Osobně jsem přesvědčen, že účelově odvolaný a inkvizičně neprávem potupený emeritní ředitel, PhDr. Jiří Pernes, by se do takové záslužné práce jistě pustil již dříve. A nemusel by k tomu být vybízen odbojáři. Jak dlouho ještě potrvá liknavost ústavu pro zkoumání totalitních režimů k výzkumu nacistických zločinů u nás ?

My odbojáři, bojovníci proti nacismu, oběti nacismu, a pozůstalí po obětech nacismu, na to máme nezadatelná práva ! *K tomu žádáme zveřejnění trestních profilů alespoň některých dohledaných gestapáků a svědectví o tom, jak oni zabíjeli po německu nejen tzv. „nepřátele říše“, ale též tisíce nevinných českých, židovských, romských atd. obětí naší zotročené republiky, proměněné v nelegitimní protektorát. Podobně, jak to učinila vynikající kniha „Málo známe zločiny“ Jitky Gruntové a Františka Vaška o východočeském sicherheitsdienstu. Takové knihy potřebujeme jako sůl. Tak by měl pracovat státem placený ústav ! Pro nás odbojáře a pozůstalé obětí nacismu je zveřejnění gestapáků daleko významnější, než zveřejňování rozsáhlých seznamů skutečných nebo domnělých spolupracovníků Stb. Ano, veřejnost zná zločiny nacistů stále málo.*

Dále je třeba apelovat na urychlené obnovení Komise pro válečné zločiny, neoprávněně zrušené Čalfovou vládou. Je třeba předesílit tuto věc příslušnému výboru poslanecké sněmovny, aby zjedнала konečně nápravu, této ostudné záležitosti. Aby též bylo konečně jasno o tom, jaká nelidská zabíjení po německu předcházela herostratovsky nafukovaná a v mnohém smyšlená „zabíjení po česku“ ! Zamlčování gestapáků protektorátu není pouze hanbou jmenovaného ústavu. Je to dvacetiletou hanbou státu. Stejnou, ne-li horší hanbou, jako zamlčování kolaborantů nacistické šlechty. Pan prezident republiky má stoprocentní pravdu, když praví – zlo nacistů bylo mnohem horší, než jednotlivé zlo po r. 1945.

Na Fond N.O.

Jiří Jaroš Nickelli, pozůstalý po oběti gestapa,
za OV ČSBS Boskovice. Autor má čisté lustrační osvědčení
č. 1 D-8069/1-LU-92